

ارزیابی بازده فتوسنتز گیاه انگور (*Vitis vinifera*) همزیست با قارچ مایکوریزا در شرایط تنش

رطوبتی

عبدالرحمان محمدخانی^۱، شیرین نصراله پور مقدم^۲ و مسعود فتاحی^{۳*}

به ترتیب دانشیار و دانشجویان دکتری گروه علوم باغبانی، دانشگاه شهرکرد

چکیده

به منظور ارزیابی تاثیر قارچ مایکوریزا آربسکولار بر بازده فتوسنتز انگور عسگری، آزمایشی گلخانه‌ای به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار طراحی و انجام شد. فاکتورهای مورد استفاده شامل قارچ مایکوریزا آربسکولار در پنج سطح و تنش رطوبتی در ۳ سطح بودند. عملکرد ماده خشک کل و بازده فتوسنتز در تیمارهای دارای قارچ نسبت به تیمارهای بدون قارچ در هر دو شرایط بدون تنش و تنش رطوبتی بالاتر بود. بیشترین سطح برگ در گیاهان دارای قارچ مایکوریزا مشاهده شد و در شرایط تنش رطوبتی بالا از میزان سطح برگ به طور محسوسی کاسته شد. به طور کلی همزیستی با مایکوریزا سبب بهبود بازده فتوسنتز در شرایط تنش رطوبتی گردید که از این نظر عملکرد قارچ گلوموس موسه و گلوموس اتونیکیتوم بهتر از سایر جنس‌های استفاده شده در این آزمایش بود.

واژه‌های کلیدی: انگور، بیوماس (ماده خشک)، سطح برگ، فتوسنتز، همزیستی

مقدمه

انگور با نام علمی *Vitis vinifera* متعلق به خانواده *Vitaceae* است. کشور ایران دهمین تولید کننده انگور دنیاست که حدود ۳/۳ درصد از کل تولید انگور دنیا را به خود اختصاص داده است. تنش خشکی مهمترین عامل محدود کننده تولید محصولات کشاورزی در مناطق نیمه خشک به شمار می‌رود. و گیاهان در اثر خشکی، علاوه بر واکنش‌های فیزیولوژیک، تغییرات مورفولوژیک نیز از خودشان نشان می‌دهند. ایران از سال ۲۰۰۰ میلادی وارد فهرست کشورهای دارای کسری آب شده است و تا سال ۲۰۳۰ منابع آب تجدیدپذیر آن از ۱۵۰۰ متر مکعب برای هر نفر در سال کمتر خواهد شد. قارچ‌های مایکوریزا آربسکولار به دلیل اینکه می‌توانند ۴ تا ۲۰ درصد کربن تثبیت شده توسط گیاهان را مصرف کنند، به عنوان مهمترین تنظیم کننده‌های جریان کربن از گیاهان به خاک به شمار می‌آیند. این قارچ‌ها تقریباً ۵ تا ۳۶ درصد زیست توده خاک و ۹ تا ۵۵ درصد زیست توده میکروارگانیسم‌های خاک را در اراضی کشاورزی تشکیل می‌دهند (Adejare et al., 2007). تنش رطوبتی به سیستم فتوسنتز آسیب می‌رساند و به دو طریق فتوسنتز را تحت تأثیر قرار می‌دهد در ابتدا با بستن روزنه‌ها و در نتیجه نرسیدن دی‌اکسید کربن به کلروپلاست‌ها و سپس از طریق کاهش پتانسیل آب سلول، بر روی ساختمان پیچیده فتوسنتزی تأثیر می‌گذارد و به این صورت تنش آبی رشد ریشه، ساقه و برگ را تحت تأثیر قرار می‌دهد (Adejare et al., 2007). تنش از فتوسنتز گیاه جلوگیری می‌کند چرا که باعث تغییر در محتوای کلروفیل و آسیب به ساختارهای فتوسنتزی می‌شود. هم‌چنین در اثر تنش در تعادل میان تولید رادیکال‌های آزاد اکسیژن و مکانیسم‌های دفاعی بر طرف کننده این رادیکال‌ها اختلال ایجاد می‌شود که به تجمع گونه‌های فعال اکسیژن و القای تنش اکسیداتیو، خسارت به پروتئین‌ها، لیپیدهای غشاء و سایر اجزای سلولی منجر می‌گردد و محققین آن را به عنوان دلیل دیگری برای کاهش فتوسنتز در اثر این تنش بیان کرده‌اند (Feng et al., 2002). رشد سلول یکی از مهم‌ترین فرایندهای فیزیولوژیکی حساس به خشکی می‌باشد. رشد نتیجه تولید سلول‌های دختری توسط تقسیمات سلول‌های می‌رستمی و پس از آن توسعه گسترده سلول‌های جوان است. تحت کمبود شدید آب، از طول شدن سلول‌های گیاهان عالی به علت قطع جریان آب اطراف سلول‌های در حال طول شدن آوند چوبی جلوگیری می‌شود که موجب اختلال در تقسیم میتوز، طول شدن و توسعه سلول می‌شود که در نتیجه کاهش رشد (سطح برگ و ...) و عملکرد (ماده خشک) رخ می‌دهد (Anjum et al., 2011). در پژوهشی که به منظور غربالگری ژنوتیپ‌های

مقاوم به خشکی گردو تحت شرایط تنش خشکی انجام شد نتایج نشان داد، ژنوتیپ‌های مختلف پاسخ‌های متفاوتی نسبت به تنش نشان دادند که در بین آنها ژنوتیپ Z حساسترین گونه به تنش خشکی معرفی شد (Vahdati et al., 2009).

مواد و روش‌ها

به‌منظور ارزیابی تاثیر میکوریزا آربسکولار بر بازده فتوسنتز انگور عسگری ("Asgari", *Vitis vinifera* cv.)، آزمایشی گلخانه‌ای به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام گردید. فاکتورهای مورد استفاده شامل قارچ میکوریزا آربسکولار در ۵ سطح *Glomus mosseae*, *G. intraradices*, *G. etunicatum*, *G. versiform* و شاهد، تنش خشکی در سه سطح ۰/۵، ۳۰ و ۶۰ MAD (میزان رطوبت بین ظرفیت مزرعه و نقطه پژمردگی دائم) بود. خاک مورد استفاده به نسبت ۱:۲ به ترتیب از خاک مزرعه و ماسه تهیه گردید. نمونه‌های خاک به مدت یک ساعت در دمای ۱۲۱ درجه سلسیوس و فشار ۱/۵ اتمسفر اتوکلاو شد. جهت کاشت، قلمه‌های انگور به گلدان‌های حاوی میکوریزا منتقل شدند پس از گذشت ۶ ماه تست همزیستی انجام و با اطمینان لازم از همزیستی بودن ریشه‌ها با قارچ، تنش رطوبتی به مدت ۶۰ روز اعمال گردید. پس از پایان تنش رطوبتی اندام‌های مختلف انگور (شاخساره و ریشه) برداشت و پس از اندازه‌گیری سطح برگ جهت محاسبه ماده خشک به مدت ۷۲ ساعت در آون با دمای ۷۰ درجه سانتیگراد قرار داده شدند. با مشخص شدن میزان سطح برگ و ماده خشک گیاه انگور میزان بازده فتوسنتز از تقسیم ماده خشک بر سطح برگ براساس گرم بر سانتی‌متر مربع به دست آمد (Proctor et al., 1972). برای رنگ‌آمیزی ریشه‌ها از روش فیلیپس و هیمن (۱۹۷۰) استفاده شد. برای تعیین درصد همزیستی ریشه‌ها ۱۰۰ قطعه یک سانتی‌متری از ریشه‌های رنگ‌آمیزی شده به‌منظور ارزیابی درصد همزیستی ریشه توسط قارچ‌های میکوریزا آربسکولار به صورت تصادفی انتخاب شد. میزان همزیستی با برآورد طولی از ریشه که به ساختمان‌های قارچی (وزیکول، آربوسکول و ریشه) همزیست می‌باشند، محاسبه و میانگین همزیستی ریشه برای این صد قطعه تعیین گردید.

نتایج و بحث

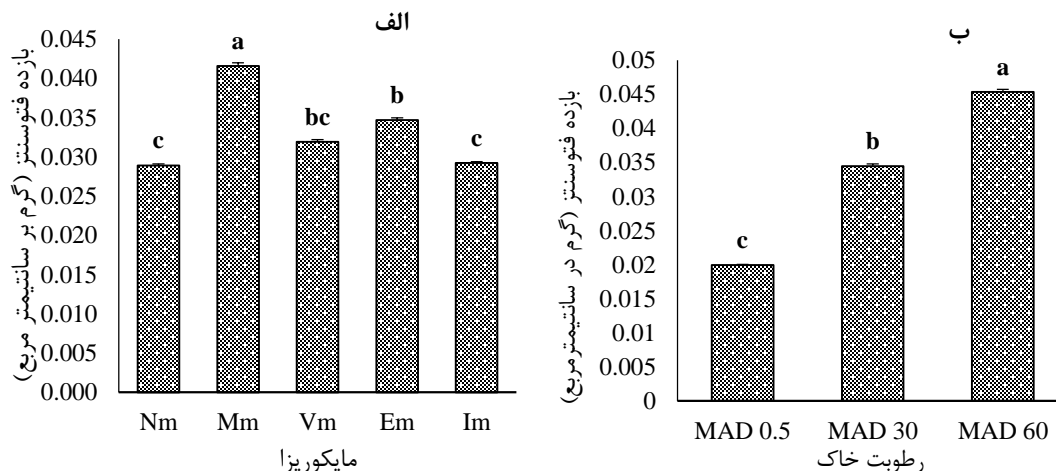
با مقایسه تاثیر چهار گونه قارچ میکوریزا بر شاخص سطح برگ نتایج نشان داد همزیستی با قارچ تاثیر مثبتی بر میزان سطح برگ دارد به طوری که بیشترین میزان سطح برگ در گیاهان همزیست با قارچ گلوموس ورسیفورم، اتونیکیتوم و موسه به ترتیب با میانگین ۲۰۰۰/۸۴، ۱۹۶۹/۱۹ و ۱۶۷۷/۱۲ سانتی‌متر مربع که تحت تنش رطوبتی قرار نداشتند (شاهد) مشاهده شد. تنش رطوبتی باعث کاهش سطح برگ گیاهان دارای میکوریزا و بدون میکوریزا گردید هرچند میزان کاهش سطح برگ در گیاهان دارای میکوریزا کمتر از گیاهان بدون میکوریزا بود (جدول ۱). ماده خشک کل (بیوماس) نیز تحت تاثیر تیمارهای میکوریزا و تنش رطوبتی قرار گرفت. از این روی با افزایش تنش رطوبتی (MAD 60) از میزان ماده خشک کل کاسته شد با آنکه میزان کاهش ماده خشک در گیاهان همزیست با قارچ میکوریزا نسبت به گیاهان غیر همزیست با میکوریزا دارای تفاوت معنی‌دار از نظر آماری بود. همانطور که در جدول ۱ نمایان است کمترین میزان ماده خشک کل مربوط به بالا ترین سطح تنش رطوبتی در گیاهان بدون میکوریزا با میانگین ۱۲/۱۰ گرم بود (جدول ۱). بازده فتوسنتز در اثر فاکتورهای میکوریزا و تنش رطوبتی تغییر کرد تا جایی که بالاترین بازده فتوسنتز در MAD 60 و گیاهان همزیست با میکوریزا مشاهده گردید. گذشته از این همزیستی با قارچ میکوریزا باعث افزایش بازده فتوسنتز گیاه انگور نسبت به گیاهان غیر همزیست گردید به طوری که منجر به ایجاد اختلاف معنی‌داری با شاهد (بدون میکوریزا) در سطح احتمال ۵ درصد شد (جدول ۱).

جدول ۱: تاثیر سطوح مختلف تنش رطوبتی و همزیستی گونه‌های مختلف قارچ مایکوریزا (Nm): بدون مایکوریزا، Mm: گلوموس موسه، Vm: گلوموس ورسيفرم، Em: گلوموس اتونیکیتوم و Im: گلوموس اینترادیس) بر سطح برگ، بیوماس و بازده فتوسنتز انگور عسگری

مایکوریزا	رطوبت	سطح برگ (Cm ²)	بیوماس (g)	بازده فتوسنتز (g/Cm ²)
NM	MAD 0.5	747.54 ^{d-g}	23.91 ^f	0.021 ^f
	MAD 30	845.51 ^{c-f}	27.64 ^{d-f}	0.034 ^{de}
	MAD 60	380.37 ^g	12.10 ^g	0.032 ^e
MM	MAD 0.5	1677.12 ^{ab}	47.98 ^a	0.029 ^e
	MAD 30	921.11 ^{c-e}	34.53 ^{b-d}	0.040 ^c
	MAD 60	488.20 ^{fg}	25.76 ^{ef}	0.056 ^a
VM	MAD 0.5	2004.84 ^a	28.83 ^{d-f}	0.014 ^g
	MAD 30	1199.30 ^c	35.41 ^{b-d}	0.029 ^e
	MAD 60	654.77 ^{e-g}	33.44 ^{c-e}	0.052 ^{ab}
EM	MAD 0.5	1969.19 ^{ab}	30.81 ^{d-f}	0.016 ^{fg}
	MAD 30	1068.70 ^{cd}	41.90 ^{ab}	0.040 ^c
	MAD 60	864.85 ^{c-f}	39.59 ^{bc}	0.049 ^b
IM	MAD 0.5	1610.96 ^b	31.96 ^{c-e}	0.020 ^f
	MAD 30	1135.44 ^{cd}	32.77 ^{c-e}	0.030 ^e
	MAD 60	631.96 ^{e-g}	23.56 ^f	0.038 ^{cd}

حروف مشابه در هر ستون بیان کننده عدم وجود اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد آزمون دانکن است.

بیشترین میزان بازده فتوسنتز در بالاترین سطح تنش رطوبتی با میانگین ۰/۰۴۵ گرم در سانتی‌متر مربع (شکل ۱، الف) و قارچ گلوموس موسه با میانگین ۰/۰۴۲ گرم در سانتی‌متر مربع مشاهده شد (شکل ۱، الف). در مقایسه گونه‌های مختلف قارچ نتایج بیانگر آن بود که قارچ گلوموس موسه و گلوموس اتونیکیتوم بازده فتوسنتز بالاتری داشتند که با سطح بدون مایکوریزا دارای تفاوت معنی‌دار بود (شکل ۱، ب).

شکل ۱: تاثیر سطوح مختلف تنش رطوبتی و همزیستی گونه‌های مختلف قارچ مایکوریزا (Nm): بدون مایکوریزا، Mm: گلوموس موسه، Vm: گلوموس ورسيفرم، Em: گلوموس اتونیکیتوم و Im: گلوموس اینترادیس) بر بازده فتوسنتز انگور عسگری

کاهش در سطح برگ می‌تواند به این دلیل باشد که احتمالاً تنش خشکی در محیط کشت گیاه باعث کاهش پتانسیل اسمزی محلول خاک شده بنابراین سلول‌های ریشه نتوانسته‌اند آب مورد نیاز گیاه را جذب کنند. با وجود این در گیاه جذب برخی عناصر معدنی محلول در آب محدود شده و به دلیل نقص در سوخت و ساز گیاه کاهش در رشد و نمو گیاه بوجود می‌آید (Cicek and Cakirlar, 2002). مشابه با نتایج این مطالعه افزایش رشد رویشی گیاهان در اثر قارچ میکوریزا، قبلاً نیز توسط بسیاری از محققین گزارش شده است (Mizoguchi., 2008; James *et al.*, 2006; Quing sheng., 2005). دلایل زیادی برای افزایش رشد گیاه توسط میکوریزا بیان شده است. از جمله مکانیسم‌های احتمالی در افزایش رشد گیاه شامل افزایش جذب عناصر غذایی که در خاک تحرک کمی دارند مثل فسفر، روی و مس. افزایش نسبی جذب آب و افزایش غلظت قندهای محلول در ریشه که منجر به کاهش پتانسیل اسمزی ریشه می‌شود (Feng *et al.*, 2002) می‌باشد. در شرایط تنش کاهش ماده خشک می‌تواند به دلیل کاهش فشار آماس سلول، ناشی از کاهش سطح برگ گیاه همچنین کاهش بازده فتوسنتزی به دلیل محدودیت‌های بیوشیمیایی ناشی از کمبود آب از قبیل کاهش رنگ‌دانه‌های فتوسنتزی به خصوص کلروفیل‌ها باشد (Lowlor, 2002). کیجکار (۱۹۹۱) تولید ماده خشک بالا در گیاهان میکوریزا را تنها در نتیجه جذب فسفر بیان کرد وی اظهار داشت که جذب رطوبت بالا توسط میکوریزا نیز ممکن است بر رشد رویشی تأثیر گذار باشد. تنش رطوبتی به سیستم فتوسنتز آسیب می‌رساند و به دو طریق فتوسنتز را تحت تأثیر قرار می‌دهد اول با بستن روزنه‌ها و در نتیجه نرسیدن دی‌اکسیدکربن به کلروپلاست‌ها و دوم از طریق کاهش پتانسیل آب سلول، بر روی ساختمان پیچیده فتوسنتزی تأثیر می‌گذارد و بدین صورت تنش آبی رشد ریشه، ساقه و برگ را تحت تأثیر قرار می‌دهد (Feng *et al.*, 2002). تنش از فتوسنتز گیاه جلوگیری می‌کند چرا که باعث تغییر در محتوای کلروفیل و صدمه به ساختارهای فتوسنتزی می‌شود. همچنین اختلال در تعادل میان تولید رادیکال‌های آزاد اکسیژن و مکانیسم‌های دفاعی برطرف کننده این رادیکال‌هاست که به تجمع گونه‌های فعال اکسیژن و القای تنش اکسیداتیو، خسارت به پروتئین‌ها، لیپیدهای غشاء و سایر اجزای سلولی منجر می‌گردد و محققین آن را به‌عنوان دلیل دیگری برای کاهش فتوسنتز در اثر این تنش بیان کرده‌اند (Feng *et al.*, 2002).

به‌طور کلی نتایج این آزمایش نشان داد که همزیستی با قارچ میکوریزا آربسکولار می‌تواند در بهبود بازده فتوسنتز در شرایط تنش رطوبتی به‌طور چشم‌گیری موثر باشد و از میان قارچ‌های استفاده شده در این آزمایش جنس موسه و اتونیکیتوم نسبت به دو قارچ دیگر در گیاه انگور عسگری عملکرد بهتری داشتند. علاوه بر این با افزایش سطح تنش بازده فتوسنتز بیشتر شد که احتمالاً به دلیل کاهش سطح برگ ناشی از تنش رطوبتی بود، همچنین وجود سطح برگ پایین و ماده خشک بالا که می‌تواند ناشی از رشد گیاه انگور قبل از اعمال تنش رطوبتی باشد سبب افزایش بازده فتوسنتز در سطوح تنش رطوبتی (MAD 30 و MAD 60) نسبت به شاهد گردید.

منابع

- Adejare F.B, Umebese C.E. 2007. Stomatal resistance to low water potential at different growth stages affects plant biomass in Glycine max L. Am. J. Agric. Biol. Sci, 3: 136-141.
- Anjum S. Wang L. Farooq, M. Hussain, M. Xue L. and Zou C. 2011. Brassinolide application improves the drought tolerance in maize through modulation of enzymatic antioxidants and leaf gas exchange. Journal of Agronomy and Crop Science, 197: 177-185.
- Feng G. Zhang F.S. Li Xi Tian, C.Y. Tang C. and Rengel Z. 2002. Improved tolerance of maize plants to salt stress by arbuscular mycorrhiza is related to higher accumulation of soluble sugars in roots. Mycorrhiza, 12:185-190.
- James B. Rodel D. Loretto U. Reynaldo E. and Tariq H. 2008. Effect of vesicular- arbuscular mycorrhizal (vam) fungi inoculation on coppicing ability and drought resistance of Senna apectabilis. Botanically, 40: 2217- 2224.
- Kijkar S. 1991. Producing rooted of Eucalyptus camaldulensis. AASEAN-Canada forest tree center project handbook, PP: 25.
- Lawlor D.W. Cornic G. 2002. photosynthtic carbon assimilation and associated metabolism in relation to water deficits in higer plant. cell and Enviroment, 25:275-249.
- Mizoguchi T. 2008. Effects of inoculation of vesicular- arbuscular mycorrhizal fungi on growth and nutrient uptake of non- nodulated Acacia spp. Seedlings in two soil water regims. Plant Nutrition, 74: 409- 419.

- Proctor J.T. Wason R.L. and Landsberg J.J. 1976. Soc. Hort. Sci, 101:579-582.
Vahdati K. Lotfi N. Kholdebarin B. Hassani D. Amiri R. Mozaffari M.R. and Leslie C. 2009. Screening for drought-tolerant genotypes of persian walnuts (*Juglans regia* l.) during seed germination. HortScience, 44: 1815-1819.
Qiangsheng W. Renxue X. and Zhengjia H. 2006. Effect of arbuscular mycorrhizal on the drought tolerance of *Poncirus trifoliata* seedling. Frontiers of Forestry in China, 1: 100- 104.

Assessing the photosynthetic efficiency of grapes (*Vitis vinifera*) symbiosis with mycorrhiza fungi in water stress conditions

A. Mohammadkhani¹, S. Nasrolahpourmoghadam² and M. Fattahi^{*2}

Associate Professor and Ph.D. students respectively, Department of Horticulture, Shahrekord University

Abstract

In order to assess arbuscular mycorrhizal fungi on “Asgari” grapes photosynthetic efficiency, factorial greenhouse experiment was conducted in a completely randomized design with three replications. The factors include arbuscular mycorrhizal fungi in five levels and water stress in 3 levels. Total dry matter yield and photosynthetic efficiency in treatments with and without fungi was higher in both non stress and stress conditions, compared to controls. Most of the leaf area on the plants with mycorrhizal fungi was observed and in high-water stress condition, the leaf area was sensibly reduced. In general, mycorrhizal symbiosis improved photosynthetic efficiency under water stress conditions and the *G. mosseae* and *G. etunicatum* actions were better than other species used in the experiment.

Keywords: Biomass, Grapes, Laf area, Photosynthesis, Symbiosis